$(a+b+c)^2 = y$ 7 3 4,5

14

$\frac{19}{15} \times \frac{7}{6}$ -

Insemnările unui
pasionat alpinist

Vol. II

standard vom aborda zilele următoare cum se cuvine. Policandru pentru seniori și Furcile pentru tineret și se aduc aproape de încadrarea în timpul standard. Tineretul II cu Creasta Vulturilor scapă fără penalizare. Ceilalți merg la ture de clasificare. Cu Andraș cap în Policandru ne distrăm de eforturile lui Stan Vasilescu de a se ține de noi. După 2 lungimi însă se-au pierdut urma. Ultima zi intră în refacere pentru drumul de înapoiere la s-nta și Suspendata sat traseele care le am dat pentru băieți.

Începutul lunii iulie debutează cu ploile torențiale care vor schimba complet fizionomia Obârșiei. Atenta condițiilor obiective nu fost trimiși până la urmă decât 2 oameni (Bezi și Radu) la Padina, pierzând orice șansă la tineret. Prima ieșire nu ne permite mai mult decât Creasta lui Bors de unde admirăm împreună cu Laci și Romică dezastrul provocat de ape. Duminica următoare cu Radu explorăm Cheile până sub Turnul Ascuțit pe care l-am

 alei. După o săptămână mă întâlnesc cu o veche cunoștință, Săplăcan, care ne solicită să-l primim la antrenamentele noastre. Ne distrăm din nou pe Creasta lui Bon însoțiți și de Radu. Pentru ieșirea din Piatra Craiului la Cupa „Dinamo" fac un antrenament mai serios. Sâmbătă după amiază cu Feri Kaytar fac Priporul Mare, iar duminică la distracție Turnul Ascuțit cu Litran și Ilie. Încerc fără scânteie și spre surprinderea mea merge mai ușor decât mă așteptam. Într-o frumoasă zi de vară ne îmbarcăm în Dacie (eu, Litran, Rozi, Radu) iar de la Tg. Mureș îl luăm și pe Andras. Ne apucă noaptea pe drum și rătăcim aproape două ore prin Brașov.

După alte câteva rătăciri ajungem în sfârșit la ora 11 noaptea la Plaiul Foii spre surprinderea prietenilor noștri clujeni. Până stăm de povești, instalăm corturile și mâncăm trece bine de miezul nopții, dar nu ne pasă. Focul vesel ne ține tovărășie până când cu greu ne hotărâm să ne retragem în corturi. Dimineața când ne trezim ploaia și-a început ropăitele pe

pînza cortenilor. Surprinși nu ne rămîne decît să ne întoarcem pe cealaltă parte somnoroși. Într-un tîrziu ne sculăm, mîncăm și coborîm la organizatori. De comun acord se hotărește anularea zilei și participarea la sobota de la Ref. Diana. Eu cu Pif obținem învoire de la Floricică pentru a merge pînă la Bușteni, pentru a ne întîlni cu Schemn și Stetoru.

Pe drum reușim să luăm un parcel, o Skodă din Cehoslovacia, ajungem la Popas și la Căminul Alpin unde ne întîlnim cu Stetoru și Popazu. Duminică vremea este splendidă. Tineretul fuge la Frontala din Diana, iar eu cu Andrei mergem la Lespezile Firei. Traseu foarte frumos în special hornul din penultima lungime, o adevărată bijuterie de tehnică alpină. Cu oboseala acumulată, drumul de întoarcere este greu. Doar cafeaua de la Andrei mă mai pune pe picioare.

Ne-am întors bine acasă și peste 3 zile sîntem pe drum, de astă dată la Cheile Doiesei pentru omologări și cupa „Eliberării". Oaspeți de onoare Doctoru și Jimmy delegați de Federație pentru

(109) noi. Noi, adică eu, István, Romi, Marta și Tata, care se întoarce acasă cu mașina. Mai sînt și ceva clujeni. Pentru prima zi fac echipă cu Doctoru în Turnul Cetății și Hornul cu spini, iar Romi cu Jimmy în Creasta Veverței. Doctoru e mai mult decît mulțumit de calitatea traseului și regretă că n-am cerut asta. Vremea foarte frumoasă nu face decît să sporească buna dispoziție. În completare facem și Hornul cu spini al lui Csaba. Doctoru se războiește cu urzicile și-i promite lui Csaba să-l trimită la plivit. A II-a zi schimbăm: eu cu Jimmy și Romi cu Doctoru. Hornul Mare și Sierra Maestra sînt traseele care-i încîntă pe oaspeții noștri. După masă încep să plece oaspeții. Cu István merg să mai fac o premieră mică sus la Cetate, traseu rezervat anterior pentru Lali. Odată cu noaptea ieșim și noi sus. Patru lungimi din care prima foarte tehnică. Din lipsă de trasee de II îl vom propune la IB cu numele „Delfinul" la

cererea lui Istvan. Până seara târziu sosesc oaspeți de la U Cluj, Steaua Roșie Sibiu, Creația Brașov, Voința Sibiu, U Brașov. După 2 zile de frumoasă întrecere, în care toți cei prezenți se declară mulțumiți de calitatea traseelor sînt declarați câștigători A.S. Steaua Roșie Sibiu, Ivănuș Laurențiu și Mezey Maria. Sibienii lui Ioji sînt astfel pentru a doua oră consecutiv câștigători ai trofeului. Sincere felicitări. Sâmbătă după-amiază am început cu Istvan un nou traseu în această zonă a Cetății. Prima lungime îmi creează probleme foarte dificile mulțumindu-se până la urmă cu vreo 30 m. Seara fac cinste din baremul de arbitraj pentru oaspeți. 45 sticle de bere le aduc cu Jimmy de la Colțești. Duminică, din plictiseală, merg cu sora lui Istvan în Creasta Fetelor. Ne apucă o ploaie caldă de vară, care-i înmoaie pe toți, dar nu ne pasă pentru că imediat iese soarele.

În concluzie o frumoasă întrecere și un bun prilej de propagandă pentru Cheile Poienii.

Planul de perspectivă prevedea pentru 23 Aug. o

102 fugă până la mare. În anul ezitărilor toți
renunțăm și ne ocupăm de aceasta finală. Nu
pot rezista tentației de a fugi până la Cluj, unde
aflu că vremea fusese ca la Ibiza. Reușesc astfel
să mă întâlnesc cu Csaba, venit în vacanță.

Cum duminica următoare am iar de lucru, ies
sâmbătă după lucru și mă rup puțin de șah, care
are mari posibilități: Ce folos că omul vrea să
meargă la Galați, la traulere. Debutul în
septembrie mă găsește pentru a 3-a oară angajat
în realizarea tehnicului event: Trostal–Sânmărtin
Partener: Săplăcan. După această tură am
simțit că rândul se va decide pentru noi. Speram
că suntem o echipă cu frumoase perspective. Iacă
o duminică pentru completarea antrenamentului
în vederea finalei din Bicaz. Cu Ilie rotativ
intrăm prin Vigh Tiby și continuăm cu Porumbei.
Echipa de seniori (eu, Andras, Ilie și Ioan) însoțiți de
Mircea ne deplasăm la Bicaz pentru finala seniorilor. În
deschidere Cupa „Aurel Irimia". Cu Andras încercăm
ca nou VI – „4xx Aniversare". După 1½ lungime din urmă

premieră a Tritonului se dă jos și intrăm în adevăratul traseu. Timp de 6 ore pe o căldură infernală se vor zbate ca peștele pe uscat. Traseul este destul de frumos și dificil. Regulamentul nu ne permite să-l folosim și pe Moreh, pierzînd astfel locul I. Locul III la 4 puncte de locul I și la egalitate cu locul II, ca locul II la echipe-băieți sînt de natură să ne mulțumească.

A II-a zi îi iau pe Moreh și Loci pentru o Fisură Neagră de plăcere. În fisură debutăm cu o reeditare a o Tr. A XX Aniversare. În lungimea cu bolt Andraș face un zbor spectaculos în urma ieșirii unui piton. Amplitudinea 10-12 m. Din fericire îl prind la timp scăpînd cu cîteva sîngerări fără importanță și o contuzie mai serioasă. N-am plecat bine că pe traverseul către bolt iese și cu mine un piton, pendulînd pînă la regrupare. Se pare că azi ne urmărește ghinionul!

Din regrupare trec eu în frunte, Andraș resimțindu-se în urma căzăturii. Cu toată străduința nu vom reuși să ne încadrăm în timpul standard pierzînd 1 punct. Urmează o zi de refacere pentru noi, zi în care Mie cu Loci se vor lupta cu Fisura Strungă cu Mesteacăn.

Ultima zi, deși va trebui să-i conduc, intru cu Andrei în Fântânele. Deplasându-se în ritm susținut reușim să scoatem un timp în jurul la 3½ ore primind felicitările oficialilor și adversarilor. În final venim pe locul VII, la bun ținând cont de prevederile regulamentelor. Mulțumiți că nu ne-am făcut de râs ne întoarcem acasă fericiți.

Urmează o pauză de 2 săptămâni în care voi fi prezent cu Ilie la seminarul Salvamont de la Câmpulung Muscel. Tot în acest timp fac toate pregătirile pentru Alpiniada comemorativă „M. Szalmo".

Fiind nominalizată alpiniada „M. Szabo" se bucură de o participare numeroasă. Un maestru emerit, 2 maeștri, 2 categ. I în total peste 80 de alpiniști de la Dinamo și U Brașov, Steaua Roșie Sibiu, Corvinul Hunedoara, U Cluj, C.F.R. Petroșani, Poli Timișoara și Turdeana. În deschidere reușesc să termin cu Bruno Traseul Crăci, fără a găsi o lungime finală demnă de traseu. Vremea frumoasă de la deschidere ne dă mari speranțe pentru zilele care vor urma. Dar surprinzător,

dimineața ploua mocănește fără nici speranțe de îndreptare. Toată ziua stăm pe lîngă cort și face, prilej bun pentru legarea de amiciție între tinerii alpiniști. După puțin ploaia se oprește momentan și la cererea unor antrenori dau liber pentru escaladă. Nu se leagă bine în coardă și iar începe ploaia. Timișorenii se retrag după prima lungime, băieții lui Noaghiu fac Creasta Ludică iar dinamoviștii intră în Fisura Centrală de unde vor ieși noaptea la lumina farului TV-lui. A II-a zi vremea este favorabilă permițînd participanților să urmeze aproape toate traseele. La mare luptă prima ediție a alpiniadei este cîștigată de Dinamo Brașov în fața Univ. Brașov. Prof. Florescu este deosebit de mulțumit de zonă, organizare și atmosferă oferindu-se un dar surprinzător: 4 carabiniere din care 2 "Anu" și 2 "stubai". Se pronunță pentru organizarea unei finale de tineret în zonă.

Peste o săptămînă, într-o frumoasă după-amiază de toamnă cu fratele meu Sandu facem o frumoasă tură de inițiere: Comarnicul și Hiliodul. Într-o altă

(66) Sâmbătă după masă o scot la plimbare pe Horia, sora lui Ilie. La toate insistențele mele de a intra în concurs rămâne de neclintit, până la urmă o conving să urcăm pe la Grohotișul Mare. Aici e foarte numai reproșuri până la urmă se declară mulțumită de plimbare. După o săptămână cu Istrate ne plimbăm pe Creasta Cipkesului iar la întoarcere întârziem la Belvedere povestind câte și mai câte. Duminică cu Radu și Gică intrăm în Vigh Tiby după Romi și Istrate. Îl trimit pe Radu în față pentru „reeducare". Foarte precaut reușește să ne țină aproape toată ziua în perete. Seara a coincis cu aniversarea a 4 ani de activitate oficială. Privind retrospectiv bilanțul realizărilor, pot să mă declar mulțumit cu activitatea în domeniul alpinismului. Satisfacțiile au fost nenumărate, întrerupte doar rareori de decepții.

Pentru închiderea sezonului ne întâlnim cu ocazia turei „Goro". Sâmbătă seara ne întâlnim la cabana St. o seară de diapozitive. Duminică, conform tradiției, pe o vreme de iarnă veritabilă intrăm cu 3 echipe în Creasta Cipkesului. Din nou fac echipă cu Radu.

Pînă la sfîrșitul anului o singură ieșire la Poșaga-Belioara cu Ilie pentru recunoașterea zonei, ca urmare a programării Cupei Eliberării aici. Competiția amînată ne aduce o satisfacție: finala tineretului și fetelor programată în „Cheile Turzii”.

De Revelion-76 sînt la Băișoara alături de cîțiva băieți de la Turda. Prind și 4 zile de schi plăcute.

Încă 2-3 ieșiri la Băișoara înainte de ratarea plecării la Raliul Salvamont din Cîrcaș din cauza ~~...~~ îmbolnăvirii lui Ilie și Istvan sînt prologul plecării în concediu pe anul 1975. Două săptămîni de schi intensiv pe toate felurile de zăpadă (în special zăpadă mare) îmi vor da satisfacții mari. Descoperirea secretului mersului în zăpadă mare asociată cu utilizarea „lingurilor” mă ajută substanțial la îmbunătățirea tehnicii. Ca încheiere la concediu mă repede în Chei pentru antrenament în vederea plecării în Piatra Craiului. Deși e soare, temperatura se urcă peste -20°C. Tentativa de intrare în traversee este repede anulată de gerul năprasnic și zăpada din pereți. Ideea nu este pierdută

(14) total, deoarece ajung să schiez câteva ore lângă transformator. Încă o duminică la Bolboroaia și iar în Chei pentru antrenament în vederea Retezatului! Condițiile sînt cu totul altele față de iarna anterioară. Deși e zăpadă este destul de călduț. Gr. Frumoasă și Zburătorul fac urcarea cu Bruno până Stânceta totuși din plin și luni dimineața am o febră de abia mă mișc.

Joi la amiază sîntem la tren aproape toată gașca cu destinația Ref. Gentiana. Clujenii ne ne oferă aici o ocazie de a dormi jos și ne mulțumim cu podul. Exceptându-i pe Ilie, Rosu și Radu, este prezentă toată trupa — 12 alpiniști de elită ce vor ataca înfrigurați primul obiectiv: Capra pe Pad. Mare.
Speculând obținerea punctajului maxim pentru fiecare echipă, atacăm prima zi pe trasee diferite. Seniorii pleacă spre Muchia Mare. Înainte de a ajunge la bază ne întâlnim cu clujenii, cărora nu prea le vine să intre. Peretele este tencuit cu zăpadă iar un vînt subțire ce-ți taie respirația suflă fără încetare. Ne luăm inima în dinți și atacăm totuși traseul

cuvânti cu atenție de clujeni. Când văd că nu renunțăm între ei. În frunte cu Andrei luptăm cu îndârjire pentru fiecare lungime. La ultimele lungimi trece în față Jány Sz. La hornă aștept până îi evacuăm pe toți și ies pe întuneric. Ceața, vântul și întunericul ne crează probleme la retragere. Fără a ne deslega încerc să mă îndrept către Curmătura Bucșii lipsit de orice posibilitate de orientare.

Într-un moment observ o lumină de lanternă. Sunt băieții noștri, care îngrijorați au plecat în întâmpinarea noastră. Când ne întâlnim cu István și Csaba aflăm că suntem în drum spre șaua Pietrele și când te gândești că intenționam să ies cu orice preț această direcție! Aflați în siguranță uităm de tot ce-am îndurat peste zi și coborîm veseli la Refugiu.

În orice caz imprudența pe care am făcut-o de a nu-mi lua pufoaica, m-a făcut să rabd cel mai mare frig de până acuma. A II-a zi cu toții în coardă facem Cr. Vulturilor și alte câteva vârfuri. Pe vf. Pietrele ne regrupăm 8 oameni. La sugestia lui István și pe baza observațiilor personale mă hotărăsc

(16) să schimb componența echipelor de tineret pentru
campionat. În echipa I-a intră Istvan, Eszy și Tiby,
iar în a II-a Csaba, Gicu și Feri.

Eforturile pe care le-am făcut n-au fost zadarnice. La festivitatea de premiere nu se aude altceva decât Tardeana, Tardeana și iar Tardeana. Locul II pe asociații, locul I și II la echipe și locurile I, II, III la individual nu fac decât să ateste seriozitatea cu care s-a muncit.

Bătălia campionatului se anunță a fi foarte dificilă atât prin numărul de echipe participante (18) cât și prin vremea care prezintă semne evidente de înrăutățire. Cele 3 zile de cățărare triază foarte sever valorile, doar 6 echipe reușind să acumuleze maximul de puncte. Printre acestea este și Tardeana I, creditată cu mari șanse în lupta pentru titlu. Echipa II-a m-a dezamăgit. Slaba adaptare la condițiile iernii nu le-a permis mai mult. Regret mult abandonul lui Tiby din cauza degerării degetului mare de la picior. Fac rocada cu Gicu și Mihai care se angajează să meargă în raliu.

Raliul desfășurat în condiții foarte aspre va

puse la grea încercare tinerii alpiniști. Iar o mulțime de abandonuri, degerături, rătăciri mai neplăcut accidentarea unui dinamovist.

Sfătuit de Pif aleg o variantă mai puțin folosită dar care se pare că este cea mai economică. Același traseu îl aleg și Dinamo și Torpedo. Eclipsa I-a abandonează repede ajungînd sub Bucura în loc de Retezat. Eclipsa I-a participă la transportarea lui Sfetea pînă la Refugiu de unde-l om duce la Pietrele. Nea Paul le promite acordarea punctajului integral. Slaba comportare a II-a zi la schi va avea efortul zilelor anterioare. La raliu se acordă numai punctajul realizat de Torpedo și ajungem astfel exact pe locul VI la 24 de puncte de primul loc, pierzînd astfel orice șansă pentru titlu.

Ne rămîne doar individualul unde vreau să-l duc pe Ihvan pentru a-i răsplăti activitatea laborioasă de pînă acum.

În ziua raliului, după ce particip la transportarea lui Sfetea, seara după 8 ore sînt Bucura în căutarea fetelor de la Sănătatea. Însoțit de Jany, Ar. Cornea și Nae Bîrcea dăm alarma la Ginac și apoi forțez

(12) cu Sárzy culoarul din stînga Bucşoii. Sus găsim fetele ajunse într-o stare foarte critică. În drum spre Cumpătura Bucşoii ne întîlnim cu băieţii pe care-i sculasem din bivuac. Spre Bordul Tomii ne întîlnim cu cei de la cabană unde s-a dat alarma generală. Am încheiat astfel o ieşire în care îmi fuseseră mari speranţe, spulberate de proba de schi! Pe viitor va trebui să am în vedere problema prioritară a acestei probe.

Întors acasă am la dispoziţie o săptămînă pentru refacere şi pregătirea dublei acţiuni: Cr. Albota-Arpăşel şi Şcoala Naţională de Alpinism - Bîlea Lac.

Pentru prima dată avem două echipe de seniori: echipa I-a: eu, Andraş şi Gabi care vom ataca Albota-Arpăşelul şi echipa II-a - Laci, Ilie, Ödry creasta Făgăraşului!

La cabana Arpaş sînteau 12 echipe, din care cel puţin jumătate sînt foarte puternice. Cr. Albota fără dificultăţi pe prima jumătate, devine foarte periculoasă în partea finală. Cu toate acestea lumea nu se leagă mergînd ca nebunii. Înainte de vîrful Vârtopel rămîn jumătate din echipe. Noi vrem să scăpăm de

dificultățile majore ale traseului și vom găsi un (115)
loc de bivuac ideal după Urechile de Iepure. Căța-
rea pe Buteanu se depășește ușor. De pe Paltinu
ninsa se trage către cabană, dar din Șaua Paltinu
putem întoarce de la Vânătoarea. Cu toate protestele
băieților nu putem nimic și facem înconjurul
Tărâței și ne întoarcem prin Valea Arpașului. La
cabană ne așteptăm pe cinste. După ce se refac,
Andrași și Gabi coboară spre casă. Eu rămân în
așteptarea începerii „școlii". Deși flămând mă simt foarte
bine. Regret că din cauza vremii nu prea pot schia
dar n-am ce face.

Ca instructor stagiar fac echipă cu Petrică Bogriu
la grupa „Arpaș". Munca îmi place, ca și atmosfera
de la lecții și din cabană. Foarte antrenante întâlnirile
instructorilor la una, două... dimineața. Dintre elevi remarc
o fetiță foarte drăguță, cu un zâmbet și ochi fermecători.
Sper că o voi mai revedea. Destul de reușită
petrecerea de închidere a școlii. Pe plan tehnic
realizăm două ture frumoase: Muchia Buteanului și
Muchia Piscul Bâlii după bivuac în Valea Arpașului.

 Asociația este reprezentată de Moiér G. și Samson V., iar Ilie la Sakamont.

Sătul pînă peste cap de sezonul de iarnă, oricare amatoare n-au încotro și plec la Bârsei cu echipele de tineret întărite cu Comi și Radu. Rămîn acasă Tiby și Crotz, Ilie și Gabi vin pentru Gr. Ostile - Gălbenele necesare la clasificare. Singura notă aparte o constituie cazarea pe coridorul hotelului „Caraiman" și o surpriză foarte plăcută: o întîlnesc din nou pe Corina. Cu bani de împrumut ne întoarcem devreme acasă.

Flămînd de o cățărare în expozițiile însorite după lungă sînt la Chei. Cu Radu și Gică luăm la rînd traseele și facem pentru fiecare o suflare. Duminică cu Ică și Fery mai fac patru trasee pe o vreme splendidă. Cățărarea merge destul de bine pentru începutul sezonului! Asociația amatoare avem programată o acțiune de muncă obștească: procurarea lemnelor pentru scheletul pricinilor. La repezeală fac cu Taci M. Gr. Boroș, după care împreună cu Crotz tăiem și transportăm cu multe toate lemnele. Așa și sînt Paștile și nu prea am chef de cățărare. Merg mai mult la plimbare și

până la urmă mă scap de toți S. și începătorul din echipă.

Cu gândul tot numai la apropiata întâlnire cu Corina, care a intrat în vacanță. Înregistrat că n-am primit nici un telefon, iau câteva măsuri de ordine în Refugiu. Toată dimineața aștept din nou să sune telefonul. La sfârșit în jurul orei 11°° sunt găsit. Surpriza este totală: Corina se află în Cluj din zorii zilei. Revederea este emoționantă. După o lungă plimbare prin oraș, după masă mergem la lelii Sz. unde petrecem câteva ore plăcute. Seara la despărțire convenim ca a doua zi să ne deplasăm la „Cheile Turzii" pentru întreaga săptămână.

Cu toate vremea închisă ne simțim foarte bine. Prezentarea Cheilor și câteva exerciții de îndemânare la școala Tordeană încheie programul primei zile.

A 2-a zi plouă și mergem la o mică plimbare spre Platou. Joi la întoarcerea de la Cluj suntem pe punctul de a ne răsturna din cauza alunecușului. Ploaia se transformă în lapoviță, pentru ca până seara să ningă de-a binelea. Dimineața când să plec la slujbă este iarnă în toată regula. Ajutat de frații din Târnu scot mașina la drum. Problemele firmei sunt terminate

o P.T. nu reușesc să-mi schimbe buna dispoziție. Cu tot riscul fac tot posibilul pentru a ieși cît mai repede afară. Surpriza care mă așteaptă este pe punctul de a mă face să mă înfurii! La Refugiu nu găsesc pe nimeni! Abia către ora 17³⁰ mă întîlnesc cu băieții la cabane din Criples. Cînd o văd pe Corina sînt de-a dreptul nemulțumit pentru imprudența ei de pare că abia acum a realizat și ea gravitatea acțiunii necugetate. Drumul de întoarcere are aeră grotesc. Deși am și iertat-o, nu vreau să observe că sînt aproape încîntat de trăznaie. Jos la Refugiu n-am încotro și cedez de-a binelea lacrimilor care se rostogolesc nestăvilite pe obrăjorii ei delicați. Reciproc promitem că incidentul este practic închis. Am încheiat astfel perioada de „sechestru" pe care-l impusesem Corinei.
Sîmbătă dimineața vremea e splendidă, iar noi luăm calea Cheilor Poienii. Instalăm tabăra, după care mergem la Tr. Fetelor. Îndrumată de aproape reușește să treacă chiar și pasajele mai dificile. După masă, tentativa premierei din Bogza eșuează lamentabil din lipsa unor pitoane adecvate, și

eventual a 2-3 tendoare. Berea și feteasca Regală în colaborare cu frigul ne oferă o seară minunată pe care n-o vom uita curînd. Apropierea despărțirii începe să se simtă tot mai acut, făcîndu-ne să folosim fiecare clipă. După „rucsăparea" traseului lui Toci mergem la Cheile de tors împreună cu Feri. În ultima clipă Corina renunță și după aceea reușește o felicit pentru inspirație, deoarece traseul este mai mult decît dificil. Ultima seară nu face decît să-mi sporească și mai mult tristețea la gîndul despărțirii.

Profitînd de vremea excepțional de frumoasă încerc să realizez o bună performanță: cele 5 trasee de V într-o zi. Îl aleg pe Kraică, dar pînă la urmă mă trage pe sfoară. Ca pregătire fac cu Toci Suspendatul și Peretele Scorus prima lungime. Cum Kraică mi-a tras chiulul nu-mi rămîne decît să intru cu Toim. în Vigh Tiby și Kornul Braiței. Cu toată căldura treaba merge bine, iar berea ar merge și mai bine, dar mie nu-mi este permisă. Oboseala intensă mă împiedică să ajung acasă în termen util, dar noroc că Sandu n-a fost lăsat acasă.

Următoarele două duminici mă voi ocupa de

Ivirea începătoarei Nisa S. Bine dirijată se descurcă bine, prevestind nașterea unei bune cățărătoare pentru „U" Cluj.

În ultima duminică a lunii mai împreună cu Tăpluță fac un antrenament serios în vederea plecării în Bucegi. Traseul, Per. Ciucașului și Suvime-ul nu ne iau mai mult de 3½ ore. La Suvime mă simt ca peștele-n apă. Sînt convins că realizarea celor 5 de V într-o zi este realizabilă.

În speranța unei duminici cu ploaie pregătesc sculele pentru lucrul la prusiciuri. Pentru a nu pierde timpul, sîmbătă după masă îl culeg pe Ronalo de pe drum și fac Porumbeilor prin Vigh Tibor pe varianta clasică.

Ploaia așteptată nu vine, nici nu mă simt prea bine, așa că rămîn pe lîngă Refugiu pînă la amiază, cînd îmi vine ideea de-a pleca la Gaitrana. După un drum dificil, revederea cu ai mei este emoționantă.

Cedarea camerei mici a Refugiului către Tîrnăveni se pare că va inaugura o etapă nouă în relațiile asociație-fabrică. Directorul pare a fi destul de interesat. Hărțuit de probleme sîmbătă seara ajung destul de tîrziu afară. Duminică cu Andraș ne plimbăm prin

A XXV Aniversare și Hornul Marak cu gîndul la Bucegi

Pregătirile de plecare la etapă sînt date peste cap de Fery K., care renunță în ultima clipă. Pentru a fi deplină supărarea, Andras devine indisponibil datorită lui Dicktamnus Albus. Ploaia și anticiclonul se oferă însă ca un antrenament de acomodare cu conglomeratul. Tineretul I condus de Istvan se descurcă bine în Bucegi cu toată gheața, reușind să nu primească decît 3 puncte penalizare. A 2-a zi de concurs intră în ring și seniorii: Albastra directă, Eftimie Croitoru pentru seniori și Izvorita pentru tineret. După 2 ani în Albastra mă grăbesc să ies cît mai repede pentru a nu pierde sosirea Corinei. Dar la punct sosesc în gară exact cu 5 minute înaintea trenului. Revederea e emoționantă cu toată stînjeneala datorată prezenței prea multor martori. O nouă plimbare prin Albastra urmați de Istvan și Csaba răpesc mult din timpul pe care atît l-am așteptat. A trebuit să vină hotărîrea de a chiuli o zi de la armată pentru a putea fi mai intimi, liniștindu-mă deplin. Totul este minunat. Rămîn cu speranța revederii peste 2 săptămîni la Podina

Prima duminică sînt din nou în Obei, pentru a
redeschide cu Ionică în Furnicilor după căderea lui
Radu din toamnă. Întreviesc pitonul rupt dar în locul
celui care a ieșit nu bat altul, deoarece găsesc o clește.
Căldura mare nu prea ne dă ghes către trasee, mai
degrabă către bere. Duminica următoare vreau să
fac și eu puțină plajă și reușesc să mă prăjesc destul
de bine. Gîndul mă duce către Padina, de care
mă mai despart doar două zile. Drumul pînă la
Padina este un fleac cînd mă gîndesc ce și cine mă așteaptă.
Nici nu ajung să intru în tabără că sînt întîmpinat
de ai mei! Vor urma aproape două săptămîni de
activitate susținută - notate de ploaie, dar nu-mi pasă
mai des cînd se apropie seara. Băieții din cameră
intră la bănuială că mă văd bărbierit proaspăt
mereu. Dar nu-mi pasă de insinuările lor.
Băieții din grupa „IALOMIȚA" se mișcă destul de
bine cu o mențiune specială pentru Cioc Gh. și Lt. Iacob Gh.
Ultima zi am ocazia să fiu A.S. și alerg de-mi iese
sufletul între cabană și tabără. Duminică dimineața
în zori de zi, încărcat cu pitoane primite de la ofițeri

tau drumul Vîrfului cu Dor, însoțit de Corina. Mă simt minunat știind-o alături de mine. E drept că și dimineața e extraordinar de frumoasă. Urmează istoria trenurilor, orele de la Predeal, pentru a nu ajunge la Cluj decît luni dimineața.

Nu se șterg bine neplăcerile cu CFR-ul și duminică dimineața sînt în gară la Aiud, așteptînd-o pe Corina, care a terminat practica. Revederea, ca de obicei, mai mult decît emoționantă. Peste zi încep lucrul la noua premieră din Bogza. Bat astfel primele ecartabile. Spre seară facem și Cr. Mălice pentru a ne dezmorți picioarele de statul în scăriță. Va urma o primă jumătate de săptămînă minunată în care vor cădea Cr. lui Bart, Cr. Frumoasă și Frigilul. Nori negri se abat asupra Cheilor, încărcînd atmosfera. Plecarea la Cheile Prisăi” aduce oarecare destindere dar și dezacordămîntul. Dilema este destul de complicată, dar nu întreprind nimic pentru clarificarea ei. Secondat de Vasile mă angajez cu toată hotărîrea în depășirea diedrului din lungimea III-a. Lucrul îmi face bine. Săptămîna ce vine este

îngrozitoare ca și ieșirea la Cheile Poienii au te ploaia.
Întors pe drum, scriu o scrisoare deznădăjduită. Nici
n-am închis bine plicul, că telefonul îmi transmite un
mesaj similar de la mare depărtare. Urmează o
săptămână ce-mi pare că nu se mai termină, în așteptarea
surprizei promise. Surpriza este peste așteptări!
Într-o frumoasă dimineață de vară regăsirea este
minunată. Va urma o duminică foarte frumoasă în
care este pusă la grea încercare răbdarea mea. Sînt totuși
mulțumit că n-am putut stăpîni. Cred că a și meritat
efortul. Suspendatul, Școala Turdeană și Hiliodul,
urmate de o sticlă de bere și un pepene încheie
ziua.

Peste cîteva zile sînt din nou pe drum pentru plecarea
la Cheile Poienii! Vineri stau cu Sași în Bogza până nu
mai puteam înghiți de sete. Votca sibienilor pare o apă
chioară, dar cînd mă duc la cățărare se răzbună pe mine
amarnic. Sîmbătă merg la cățărare cu Lusca, care se declară
mai mult decît mulțumit de calitatea traseelor. Ieșirea se
încheie cu aventura din peretele Bogza. Alături de Ciaba
trec prin momente grele cauzate de ploaia ce ne udă complet

Duminica următoare sînt la Cheia, unde trăiește și Cezar Mirea. Stimulați de vremea frumoasă repetăm o tură devenită clasică: Vonsil-Căpkes-Jinine. Este o încîntare ca eclipsienii să fie de aceeași valoare.

Peste o săptămînă am iarăși ca parte cu bucureșteanul Vasilescu, pe care cu greu îl convinge să facem o Cr. Tu-rnasă sîmbătă după masă. A doua zi cu toți Szekely pe o vreme cu burniță ne jucăm la Peretele Scorus cu gîndul la Bicaz.

Plecarea la Bicaz e precedată de mari necazuri pe care mi le provoacă băieții. Mai întîi renunță Ilie, de la Ócsy nu am nici o veste, pentru că în ultimul moment să primesc lovitura de grație: nu mai am echipă și de tineret. Lovitura este deplină cînd ajung la Bicaz și-l întîlnesc pe Japlocnu, care trebuie să plece în delegație la București. Singura consolare mi-o aduce Corina, care se străduiește să-mi alunge supărarea. La Cupa „Electro-mureș" ținteam pe punctul de a da lovitura. La final locul II. Cu Gabi la Arței ne străduim să ne pierdem din vedere pe Actoru și Nae. Plicul mă aduce în pragul disperării, mai ales că trebuie să plece și Andraș Traite-

munca de un an s-a dus dracului. Fugare cristalare-
mențiunea pentru premiere în Cupa F.R.T.A. și
amăgirea datelor pentru pașaport. Pentru a-mi mai schimba
puțin dispoziția și a-mi încălzi carele la soare ies cu Cornica
și Catinca la Tr. Poștei, iar după-amiază la Fisula 64. Sîmbătă
dimineața îl duc pe Radu în Tatinele pentru a pierde o
coardă și o carabinieră. Obligat de promisiunea făcută
cu o zi înainte, merg cu Cornica către Piatra Altarului. După
ce-i dau încrederea găsim un traseu de urcare. Prima
lungime frumoasă, reîntoarcerea Cornicăi și pentru prima
dată nu mă supăr, deși cu greu mă duc jos. Festivitatea de
închidere și plecarea precipitată încheie o acțiune prea
puțin glorioasă. Pentru prima dată în acest an sînt o
duminică acasă. Profit de faptul că fratele meu își
exprimă dorința de a merge la Cluj pentru a ieși sîmbăta
următoare împreună cu Nicu M. Îi plimb pe copii prin Sinaia;
Concurs și Tîmpa terasă pentru a-i încînta cu frumusețea
alpinismului. Joi după masă sînt deja în drum către
Cheile Priezii pentru „Cușa Baba." Secundat
de Loci, vineri dimineața intru cu mari îndoieli în
premiera din Bogza. Încă 2 lungimi frumoase

și după masa pe la 5 sînteam sus. A ieșit astfel un traseu care dacă va avea diferența de nivel poate fi un 5c. Rămîne de găsit un nume adecvat. Pe lîngă clujeni sînt prezenți Dinamo Brașov, Metalul Hunedoara, iar sîmbătă dimineața sosesc orădenii, și surpriză fetele de la U București. Vremea excepțional de frumoasă va oferi celor prezenți o olimpiadă pe care n-o vor uita repede. După o frumoasă întrecere, clujenii veniți în număr mare vor cîștiga ed. II intrînd astfel pentru un an în posesia frumoasei cupe. La individual băieți se disting Gaspar S., Mărcuș M. și Vasluianu Florin iar la fete cele 2 dinamoviste. Înainte de încheiere intru cu Crișana în Cr. Prieteniei. Cum orice minune nu ține prea mult, vremea ia aspect de veritabilă iarnă cu ploi și frig. Duminică trec numai pe lîngă Cluj pentru a merge la Ocoliș și de aici urc la Băișoara pentru o scurtă vizită. Timpul frumos din duminica următoare mă determină să merg în Cluj pentru o scurtă ieșire. Peretele Scaraș îmi oferă momente de reală plăcere alături de Sány C. și Laci.

Sfîrșitul lunii îmi aduce o plăcută surpriză. Sîmbăta

dimineața am un telefon că abonată de fratele Corinei. Am plecat direct la Chei pe un timp foarte frumos. Turnul Ascuțit planificat cade în favoarea Zburătorului. Bine dirijată, fata face minuni! Când îmi vine rândul mare să urc, dar sînt aproape pe punctul de a mă face de rîs. Seara cu părere de rău trebuie să plecăm, duminică fiind OS.

Vremea incertă din timpul săptămînii pune sub semnul întrebării plecarea la Vadul Crișului. Totuși sîmbătă cu Laci, Sány și Bruno am luat drumul Vadului. Dimineața, după cîțiva stropi de ploaie, iese soarele blînd de toamnă. Surplomba Neagră și traseul Obermayer sînt foarte frumoase, punîndu-mă la încercare serios. Totuși mă simt foarte bine. Premierea foarte fantezistă.

Timpul frumos în continuare și sărbătorirea celor cinci ani de alpinism plin, mă determină să merg la Chei. Singur, pun la fiert vinul cu scorțișoară și mă delectez cu „Caietele europene" ale lui Adrian Marino. Dimineața vine Laci și ne plimbăm prin Școala și

Creasta Cocoșului.

Până la plecarea la Bușteni pentru consfătuire lucrez din greu acasă la instalația de apă. După o incursiune neplăcută pe la București, încerc să uit totul la Bușteni. Ne certăm din nou cu „Țiganii" și mergem acasă mai nemulțumiți decât am venit. Noroc că sezonul de schi a început la Bătrâna. Cu speranța primirii brevetelor de schi împing cît mai mult concediul către Anul Nou. Lovitura pe care primesc la sfîrșit de an îmi strică buna dispoziție de sărbători. Se pare totuși că de Revelion m-am simțit destul de bine alături de prieteni. Schiul alb clar de lună începe să intre definitiv în programul de Revelion.

Imediat după Revelion ne pregătim pentru Raliul Salvamont de la Padina. Cu multă greutate reușesc să înjghebez o formație, alături de care am tras o săptămână pentru a ne comporta onorabil. Rezultatele sînt peste așteptări, iar băieții mulțumiți. Excepție face „mortul" Sanyi C. care suportă cîteva ore de chin.

Cum brevetele nu mai sosesc la întoarcere intru totuși în concediu. Bătrâna, gazdă ospitalieră ca de obicei, îmi oferă o odihnă activă reconfortantă.

Etapa semiorilor din Piatra Craiului mă obligă să-mi întrerup concediul. Vizitez Cheile cu Andras și Aurica. Creasta lui Bors și prima lungime din Peretele Scorus este toată pregătirea specifică pentru Crai. Indispus de lipsa lui Gabi și Hodi, încerc să realizez maximum posibil cu Andras. Cap în Floarea de Colț și secund în Fața Nordică, mă simt foarte bine cu tot frigul și zăpada căzută. În Fața Nordică mă conving încă odată de calitățile de luptător de marcă ale lui Andras. Antrenat ar fi un cățărător de nădejde.
Restul de concediu și din bani la drum. Deodată este spre Retezat cu echipa de Tineret: Crișan, Trozsay, Mezei. Pentru clasificare (Muchia Mare) vin Istvan și Csaba. La Refugiul Gențiana pe lângă clujeni o găsesc și pe Oraina înetrunită de drum și ploaie. Pentru refacere, în prima zi facem o plimbare plină pe Bucura. La Apa Tirului iau Tineretul cu mine la Cr. Vulturilor-Bucura-Peleaga-Păpușa-Pietrele. Băieții se descurcă bine și-mi dau speranțe pentru campionat. Seara alerg spre Vf. Pietrele în fața lui Istvan și Csaba care au trasat traseu zilnic în Muchia Mare. Și toată pe ceață și vântul încerc să găsesc trecerea peste Vaea Stânișoara și Vaea

de iarnă a Cetezatului la baza Turnului Porții. Din cauza ceții nu ajungem decît de ora 14, nerămînîndu-ne decît să ne întoarcem. Vremea se strică tot mai rău, viscol puternic ceață să-ți bagi degetele-n ochi și o comisie de organizare ne-adaptată. Luni proba de schi la care pierdem 3 puncte, marți pauză și miercuri plecarea la Cabană. Toată ziua mi-o trec sub Turn, compătimindu-i pe băieți. Îmbrăcat sumar trag un frig pe cinste și mă roade îngrozitor. Ziua următoare sîntem în alarmă permanentă, îngrijorați de soarta fetelor. Vineri dimineața cu Cozor și Marius P. mai fac un drum pînă la Turn după băieții lui Naghiu. Din fericire totul se încheie cu bine. Cînd toată lumea era în afară de orice pericol se produce dezastrul: cutremurul. Într-o atmosferă deprimantă ne luăm rămas bun, fără prea mari speranțe pentru Făgăraș. Efectele sînt mai mari decît catastrofele. Făgărașul-seniori se amînă și se pune în discuție chiar și școala. Duminica înainte de plecare mă rup de Constantinescu G. în care îmi pun mari speranțe. După patru trase făcute în cap de coardă, aud că adică și Gigi umblă „în mîini” prin institut. Nu se putea să plec și eu odată liniștit. În ultima zi aflu de Gigi că nu poate veni. În

disperare de cauză aflăm la Gicu, pe care Sany îl găsește „stricat rău". Școala destul de reușită în special schiul la slip. Orele lui Mary sînt ideale, topurile și rest și fleat că sezonul este practic încheiat. Altăseara-i altfel bere de seară băută cu Corina mă face să simt plăcerea alcoolului. Întoarcerea este colorată de peripețiile Corinei care pînă la urmă ajunge la București prin Cluj. Cu gîndul la Piatra Mare sărbătorim Învierea în Chei! Vremea frumoasă ne întemeiază un antrenament mai serios. Sany și Gicu mă cinstesc cu bunele lor dispoziții și mă liniștesc pentru Piatra Mare. Vineri după masă plecăm cu „Versaie" la drum întors. Ajungem sus pe ciocul și mîncare pe la 10 fără prea mari speranțe. Vremea nicigînd să se îndrepte, ba chiar dimpotrivă. Nu ne rămîne decît să coborîm și după ce o luăm pe Corina din gara Brașov ne îndreptăm spre Cheile Turzii pentru a sărbători aniversarea Corinei. Caracterul și mîncarea îmbelşugată încălzește atmosfera cu toată urîcina de afară. În dimineața însă ne despărțim pentru a ne revedea în vremuri mai bune. Cum vremurile bune întîrzie să vină, facem o ieșire la Bâlâneasa pt. ultimul schi. Între ploi radem pîrtia pînă la pietre. Drumul de întoarcere este infernal, mai-mai să nu putem trece torenții.

Pentru vacanța Corinei, vremea are aspect de sărbătoare. Stabiliți cu cantonamentul la Chei, mai mult sîntem certați decît să ne cățărăm. Cu chiu cu vai reușim totuși să facem Sanșilul și ~~Creasta [illegible]~~ Școala. De 1 Mai ieșim la Cheile-Poienei pe o vreme de vis. Până ne întindem tabăra dăm o fugă pe Creasta Ascunsă. Foarte frumoasă lungimea, ī-a. Atmosfera taberei, deși puțin tensionată este foarte agreabilă. Prima lungime din noua premieră programată îmi dă de furcă din lipsă de pitoane adecvate. Căldura excesivă mă determină să renunț la continuare pentru o altă dată. La Creasta Tetelor are loc o scenă penibilă, ce-mi anulează în mare parte buna dispoziție. Nora cu Istvan acceptă să mă instaleze în Fisura Centrală pentru a-mi dezmorți oasele. Este o plăcere să mergi aproape de ritmul normal. Însetați plecăm în direcția Aind doar-doar vom găsi ceva. Până la Aind ī nimic, afară de patru sticle de bere neagră, ce-i drept foarte bună. La Aind secetă cumplită. Ne încărcăm cu vin și punem găina lui Vidrul la foc. Beau și mănînc cu înverșunare. Stomacul meu sensibil se răzbună prompt. Dimineața se pare că nu am nimic, dar după puțină mișcare, capul începe să mă doară îngrozitor. Cu prosopul ud pe cap caut umbra

binefăcătoare la roata „Verrucă-i". Noroc că nu sînt singur în suferință – Csaba are reacții asemănătoare. Ceilalți băieți sînt încîntați că nu trebuie să meargă la tracee. A trecut astfel încă un weekend cu Mos alpin.

Cu mare chef de cățărare ajung sîmbătă seara în Cheia, dar fără... chei. Ultrau își face apariția în ultimul moment. Drept răsplată ne facem planuri mari pentru a doua zi, repede anulate de ploaie. Deprimați, așteptăm revenirea soarelui. Către amiază, rămas singur o iau pe Mary Mezei pentru Creasta Frumoasă. Ploaia este prezentă din nou la cățărare. După oprire, facem și prima lungime din Peretele Scoruș.

La o săptămînă, interval în care vremea a fost din nou excepțională, sîmbătă la amiază plouă cu găleata la Cornești. Speranța într-o vreme bună ne aduce pe terenul de tenis pe care-l măturăm cu crengi. După mai mult de 2 ani, stric mă acomodez cu rachete. Duminică dimineața plouă din nou, ne dăm la bere, pentru ca pe la 10 să plecăm totuși la cățărare. Cu Gabi în coardă ne delectăm cu frumusețea pasajelor din Vight Tiby. La ieșirea pe platou vremea devine chiar foarte frumoasă.

Se pare că luna mai este luna ploilor. După

ce Sâmbătă după masă pe o căldură sufocantă fac
un tenis pe cinste încheiat cu o baie de mare
efect în loc, noaptea plouă din nou. Sâmbătă
mergem toți la cățărare. Cu Istvan atacăm
Suspendatul și continuăm cu Ciupkesul. Ne
strângem bine corzile de rapel că iar începe
să picure. Când suntem în stâncă plouă cu găleata,
adăpostindu-ne într-o grotă. După foarte
mult timp nu putem face absolut nimic. Nici
în tenis, o vizită la Margit, iar duminică plouă
continuu. Ne luăm revanșa peste o săptămână.
Tenisul ratat din cauza lui Istvan, mă răzbun pe
Laci și-l figurez pe Scoata, Turnul Arcuit și
Morok. Duminică dimineața atacăm Tr. Turnicilor
cu gândul la Sanimeea. Lungimea ei mă
extenuează, sunt 3-4 pitoane pentru a putea depăși
dificultățile. Înfipți de tensiunea creată de
acest traseu, Sanimeea este o adevărată desfătare.
Apropierea Bicazului mă cam neliniștește. La plecare
Gicu îmi trage clapa, chemat la armată. Noroc
cu Gigi, pe care-l mobilizează scurt Sany.

Pregătirea Cheilor ne oferă șansa unui antre-
nament în Finala '64 și Serpentinele de la Gâtul
Iadului. Băieții se mișcă destul de bine. Lenzi
viteza-individual oferă un spectacol inedit.
Traseul foarte tehnic solicită serios cunoștințele
tehnice și mai ales pregătirea fizică. Noi ne
clasăm pe la mijloc. La echipe, formate în
urma rezultatelor de la individual, rezultă un
loc VIII și X. Experiența câștigată cu acest prilej
va fi o bună bază de plecare pentru anul viitor.
Drept recompensă pentru activitatea depusă
îl duc pe Samy în Sardne. Încântarea lui este
deplină. Indispus de plecarea precipitată a lui Gaș
mă concentrez asupra echipei de Tineret, care trage
pentru locul III. Cu gândul la individual intru din nou
în Sardne cu Loci. Treaba merge greu și depășim cu
20 min. timpul standard. Gigi bine strunit de Samy
face minuni, reușind să-i egaleze pe clujeni în clasament.
Aici și ne luptăm cu Intersectorul, traseu foarte
frumos și spectaculos. „Bagă mare" este deviza
tineretului, ambiționați de perspectiva de a [illegible]

locul III. Cu Fiuola '67 reușește să se desprindă (135)
de clujeni. Urmează să-i las să depășească
pe potoveni. Este imperios necesar. Mult timp
de așteptări, seara ne regrupăm la Casa Ioanei.
Pe drumul de întoarcere, la Toplița mă agață
Rodanul. Deși foarte amabil, cu scop de
amendă. Intrat în Chei îi ghidez pe Sony și
Tiby în Vigh Tiby prin Scărelu. Am ocazia să-l
întâlnesc și pe Bubinel. Dorul de casă și
apropierea furtunii mă obligă s-o întind din Chei înainte
de prânz.

Dorința lui Sopy de-a merge împreună se
realizează săptămâna ce vine. Sâmbătă pe înserat intrăm
în Gabor [illegible] Soruș. Destul de sigur dar fără nerv, ar
putea să iasă din el un alpinist bun. Duminică dimineața
[illegible] Turdeana, Turnul Ascuțit și Moraru îl pune jos pe
băiat. În special Moraru pt care i s-au terminat re-
zervele. După o repriză de ploaie mergem la [illegible]
Peșterilor pentru exersarea salvărilor. Ploaia și Károi
ne determină să facem numai un [illegible].
Conform înțelegerii ne-ntâlnim sâmbătă plecăm la Cheile

Poiéni pentru premieră. Din nefericire nu mă însoțește nimeni Sány. Spre seară intrăm pentru curățire în „M. Szalma" și ieșim după ce se întunecă bine. Băieții de la Tg. Mureș ne așteaptă îngrijorați cu focul făcut. A doua zi dimineață după ce termin descrierea și schița traseului din Bogza, îl scot pe Sány și mergem la lucru într-unul din pereții sudici ai Cetății. Abandonez varianta începută cu Coriné, în speranța găsirii unei variante mai curate. Soluția aleasă se dovedește a fi bună, mai ales după ce depășesc pasajul din care cad în urma desprinderii unei mici plăci. Foarte bine dispuși montăm destul de bine pentru a ne împotmoli la 15 m de ieșire datorită terminării țevilor. Fisura finală nu poate fi trecută fără țevi, și am intenția să-i cer lui Andraș să vină sus cu câteva țevi. Am totuși inspirația să-i spun lui Sány să recupereze 2-3 țevi din ultima lungime. Cu ajutorul lor în 10 min. am ieșit sus. Rezultatul un traseu de 4 lungimi, grad IV A. Mulțumiți de realizare alergăm grabnic în Cheile Turzii pentru a-i prinde pe băieți.

Înainte de Podina mai merg la Cluj pentru a-mi pregăti șoferii(?). Mircea și Kóra mă exasperează în Suspendat. În rest nimic semnificativ.

Întîrzierea rapidului îmi oferă șansa de a recunoaște drumul pe „papagal". Băieții nu sînt deloc încîntați, mai ales că ajungem în Podina după ora 2 noaptea. Deschiderea școlii este marcată de tentativa lui Floricică(?) (încununată de succes) de a cîștiga cu orice preț campionatul la tineret. Indispus tare, pierd orice interes pentru școală. Singura mîngîiere mi-o aduce Cortina, care mă vizitează la sfîrșit de săptămână. Grupa „Mălin" are băieți buni, dar ce folos dacă nu-i pot pune la treabă. Pentru ca nemulțumirea să fie deplină, în ultimele zile îmi paradesc(?) glezna dreaptă. Sîmbătă am plecat, pentru a debarca la Aiud împreună cu Sofron. În orașul pustiu așteptăm să vină Laptana(?) pentru a ne deplasa în Cheii. Hornul(?) Aratei nu-i oferă Bărătolui(?) nici o șansă și după prima lungime ne dăm jos. Spre dezamăgirea lui Sofron mergem să atacăm Diedrul. Căldura insuportabilă și văicărelile secundului mă determină să

cobor după 40 m. Cei 45 km până acasă îi fac cu 4 mașini și 20 pe jos pentru a ajunge acasă după-seara, cu picioarele făcute praf.

Termenul de predare a dosarului premierilor mă obligă să iau din nou drumul Ardealului, invitat de data aceasta de Corina. „Veronica" se răzbună pe noi pentru graba ce-o manifestăm și ne lasă în drum la 2 km de Chei. Mai obosite, mai cu bani (unde-i iute..) mai prompte și mai ușoare ne trece ziua. Ajungem cu chiu cu vai la barăca instrumentului. Un foc mic ne oferă towarăși într-o noapte petrecută sub cerul liber. Trandăvim dimineața până se încălzește. Peste 4 ore petrecute-n perete și lipsa mea, toți ne grăbesc către berile ce ne așteaptă la izvor. Ați foarte, foarte bune mai ales după băile reconfortante. Marius Polisak ne oferă, înainte de a ajunge acasă, împrumutându-ne rezerva lui. După un scurt interviu în Chei, când mă distrez cu Tony și Vighi și cu simțitele seara, și mă enervez, după tiruiei, pe lipsa de contabilitate a băiatului (renunțăm la Scărița), vine o dimineață cu ploaie și cu ce la Bucovina, în speranța de a

găsi cora afine. Dar se pare că nu se poate ca în același an să schiezi în aprilie și să culegi afine în august. „Alpa Eliberării - 77" ne oferă 5 zile splendide. Secundat de Tiby T. dezleg enigma Diedrului, refac ieșirea din Fisura Tisei pentru a-i primi sărbătorește pe roșeți. În momentele de respiro, împreună cu Arthur îmi aduc aminte de tinerețe: Creasta Vereniței și Turnul Cetății. „Turnul" cel puțin îmi produce și acum o mare satisfacție, fiind acel traseu ce mă reprezintă cel mai bine. Alpiniada este câștigată la mare luptă de simpaticii clujeni în fața nu mai puțin simpatici băieți ai lui Spătaru.

Prima delegare oficială la ruslogări și ștafetele forestiere din 24-25 aug. îmi oferă șansa unei scurte evadări la București. În continuare 4 zile de relaxare activă la cabana Postăvar și peretele Vanga Mare. Două trasee (Memorial și Surplombele Mari) tari și alte 4 pline de iarbă și neprevăzut, au darul de a mă aduce într-o frumoasă formă sportivă. Pentru a nu-l dezamăgi pe Titel Vetrea dau o fugă și până în Cheile Râșnoavei pentru Rapelul Suspendat. Când văd ce porcărie mă așteaptă mă iau fiori, dar

odată pusă asigurarea de primul piton totul merge perfect. In concluzie: mulogăritle - una din cele mai frumoase acțiuni organizate de federație.
Partenerul meu de o toamnă (Somy) mă insistente mereu în Chei. In prima dimineață din septembrie ne plimbăm prin Santil și Pereții Cosprășului, pentru ca săptămâna următoare să intrăm în zone interzise: Prispoiul Mare. Așa-zi morți de Istrau T. și un coleg al lui Somy stăm să ne prăpădim de râs de umorul involuntar al învățătului! Pentru a face ceva pe care îl nu împlinesc îl luăm cu noi și pe Istrau T. în Bernic. Spre necazul lui Somy, băiatul alunecă de două ori și își arde puțin palmele.
Pentru a doua oră ratez plecarea la mare, dar noroc că și vremea începe să se răcească. „Marea încercare" încheindu-se fericit, ori ieși cu Corina în Chei și pe ploaie, cu toată îngrijorarea Corinei, "vom parcurge Creasta Frumoasă, după care vom merge să adunăm lucrurile celor doi nefericiți, angajați într-o aventură tragică.
Accidentarea lui Gigi ne împiedică să mergem

la „Anorett", dar vom încerca să ajungem pentru zilele seniorilor. Atmosfera la Cămin este foarte încărcată, în urma accidentului mortal al tânărului din Petroșani. Seniorii suspendați, vremea cinească ne face să renunțăm la Albastra - în favoarea Policandrului pentru a fi în apropierea lui Andraș și toți care se luptă cu dificultățile Mult Sorilei. După traseul de gravé Samy trage cu dinții pentru a ajunge pitonul din grotă. Când ajung la el zice „PAS" și trebuie să stăruiesc mult pentru a-l convinge să meargă mai departe. La ieșire recunoaște că i-ar fi părut rău să renunțe. Profitând de intervalele de timp în care norii se ridică deasupra Cristilei, fac turul de orizont pentru Samy. Plecat fără știrea noului director, mă grăbesc să ajung sâmbătă dimineața la lucru pentru a limita proporțiile scandalului și așa ajung să lucrez prima duminică din an. Duminica următoare profitând de faptul că nu mă invită nimeni pot să-mi îndeplinesc obligația familială și adun o mare cantitate de măceșe pentru vin.

„Cupa Zăpezii" ed. IV-a se bucură de o vreme splendidă și de o numeroasă participare. Atmosfera destinsă cu

toate prezente delegatului federal, tratat cu o nemaipomenită mulțime de cruperci, fac ca ieșirea să fie printre cele mai reușite din acest sezon. Sper ca din traseul identificat în Bogza să iasă ceva mare.

Noua conducere a Federației se pare că vrea să pună piciorul în prag. Pentru 16 oct. sîntem convocați la Bușteni, unde sîntem luați foarte tare. Sursele de supraviețuire a competiției în alpinism sînt minime în lumina celor discutate.

Scăpat de grija competițiilor, merg în Cheii cu dorința de a mă cățăra pentru plăcerea mea. Cum aici nu mă invocază cu prezența îl iau după epuizarea traseului pe Potoky și de strungăreaua prin Creasta lui Bon. Seara tot o tură, mai o vrea să-i promit lui Lóme să merg drumii cu el în Traseul Strungiței (Furnicile) despre care Sány se exprimă în felul următor, de-a lungul acestui traseu îți tragi sufletul după tine! Cu o asemenea formă, toți se feresc de el ca de dracu. Băiatul se cațără frumos, cu cap, dar cam lent după gustul meu. După ce ieșim, își propune și un termen. Fără prea mult chef se lasă antrenat și după primele lungimi încearcă

să se acordeze ritmului meu. Traseul planificat, spre surprinderea lui Dome este mult prea larg. Sas se declară chiar entuziasmat de tură.

Se pare că ai mei au dat de „ceasul morții". Iarăși nimeni nu vine. Am scăpat și pe clujeni, rămânând cu buzele umflate. Duminică dimineața plouă, și o aștept pe Veronica de pe înălțimi, iar eu mă întorc la serviciu.

Cu speranța de a găsi un amator plec la Turda și trec pe la Nicu și Ilie. În fața acestei pustietăți, mă determin să trec pe Mătcera în așteptarea lui Sanu. Seara am declanșat „războiul șoarecilor" - 3 dintr-o lovitură. Prins cu culenul îl scap pe Fati, racolat de Bulinel. Vremea frumoasă mă determină să urc și la Băișoara, unde-i întâlnesc pe băieții ce lucrează la amenajarea colibelor pentru iarnă.